

ת"פ 17818/10/19 - מדינת ישראל נגד אדהם דכוור

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 17818-10-19 מדינת ישראל נ' דכוור
תיק חיצוני: 224821/2019

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אדהם דכוור
נימוקי הכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו **עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 24.5.19 בשעות הלילה נהג הנאשם בסמוך למאפיית תרשיחא ברכב בו בחזיתו הקדמית לא מותקנת לוחית זיהוי. במהלך חיפוש שנערך ברכב נמצא בתא הכפפות אגרופן.

3. הנאשם באמצעות סנגורו כפר במיוחס לו, כשבפיו בין היתר טענות לעניין חוקיות העיכוב והחיפוש ברכב. הנאשם אישר, כי היה אגרופן ברכב, אך טען כי האגרופן אינו שייך לו. במעמד זה גם נתבקשה פסילת הודעת הנאשם אשר נגבתה בחקירתו.

4. התיק נקבע לשמיעת ראיות. במסגרת פרשת התביעה העיד השוטר פואד פינטו, עורך החיפוש, גובה הודעות הנאשם וחבריו. בנוסף העידו מר תאמר ח'ורי ומר ריאן איוב, חבריו של הנאשם אשר נכחו עמו ברכב בעת האירוע. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו.

דין

5. הסנגור העלה טענות כבדות משקל ביחד לאופן ניהולה של חקירת הנאשם וגביית עדות חבריו על ידי השוטר אשר גם ניהל את החיפוש. לטענות לאו אתייחס בהמשך הדיון. אולם, בשלב זה כבר אומר, כי כל הדיון להלן יתבסס על חומרי החקירה, העדויות בבית המשפט אך למעט חקירתו של הנאשם במשטרה, אלא אם יהיה בה כדי לסייע להגנתו.

מציאת האגרופן

עמוד 1

6. אין חולק, כי במסגרת חיפוש שנערך ברכבו של הנאשם בליל האירוע, נמצא אגרופן בתא הכפפות.

7. מר פואד פינטו, השוטר, עורך החיפוש העיד, כי ערך את דו"ח הפעולה מיום 24.5.19 בגין החזקת הפגיון (הוגש וסומן **ת/1**) במסגרתו תועד דבר תפיסת אגרופן בצבע שחור בתא הכפפות שהיה פתוח, במהלך חיפוש שערך ברכב.

8. במעמד עדותו נשאל השוטר מה עשה עם האגרופן והעיד "**הבאתי את האגרופן לתחנה והוצג לחשוד**" (עמ' 8, ש' 22 לפר'). השוטר העיד, כי כתב היד על המעטפה הוא כתב ידו ושמו מופיע כמפקיד (עמ' 8, ש' 25-28 לפר'). המעטפה והאגרופן הוגשו במעמד עדותו וסומנו **ת/4**.

9. דבר מציאת אגרופן ברכב הנאשם נתמך בראיות נוספות. עד התביעה, מר ריאן איוב, אחד מחבריו של התובע דאז, אשר נסע עמו ושהה אף הוא ברכב בהגיע השוטר ובעת עריכת חיפוש נשאל והעיד,

"ש. איפה הוא מצא את האגרופן?"

ת. בתא של האוטו, תא כפפות"

(עמ' 18, ש' 18-19 לפר').

10. הנאשם בעדותו אישר מפורשות, כי השוטר "**עשה חיפוש באוטו ומצא את האגרופן**" (עמ' 24, ש' 29 לפר' עדותו). הנאשם אישר מפורשות דבר הימצאו של אגרופן, גם בהמשך עדותו,

"ש. הוא מוציא את האגרופן ואין ספק כי נתפס אגרופן באוטו.

ת. היה אגרופן באוטו.

ש. מי שאומר שמצאו אגרופן באוטו הוא צודק.

השאלה מתורגמת.

ת. כן. זה נכון שמצאו אגרופן. הם מצאו בתוך הרכב אגרופן"

(עמ' 30, ש' 1-5 לפר' עדותו של הנאשם).

11. מציאת האגרופן ברכב בעת ביצוע החיפוש נתמכה במכלול הראיות ואינה שנויה במחלוקת בין הצדדים.

הודיית הנאשם כי האגרופן שייך לו

12. על אף שהנאשם כפר בתשובתו לכתב האישום כי האגרוֹפן שלו, בסופו של יום, בעדותו בפני בית המשפט אישר כי האגרוֹפן שייך לו ואף מסר פרטים ביחס לכך. אין להתעלם מכך כי עדותו לעניין זה מתפתחת. לפיכך, מצאתי כי יש לבחון הודאתו זו בקפידה ולבדוק האם חופשית היא ומרצון חופשי, כפי שנדרש בית המשפט לבחון כאשר מדובר בהודיית נאשם מחוץ לכותלי בית המשפט (סעיף 12 לפקודת הראיות).

13. בחקירתו הראשית של הנאשם, בתשובה לשאלות סנגורו העיד-

"ש. של מי האגרוֹפן? למה אמרת שהוא שלך.

ת. לא רציתי לסבך את החברים. אמרתי שהוא שלי. לא ידעתי שזה יהיה סיפור. חשבתי ייקחו אותו וזהו. לא חשבתי שיהיה משפטים. אני אף פעם לא התנהגתי ולא עשיתי דבר כאלה.

ש. אתה ידוע איך האגרוֹפן הגיע לתא כפפות.

ת. לא.

ש. במשטרה סיפרת שהית בבית ספר, שמת אותו לפני שנה. למה אמרת את זה.

ת. רק רוצה להגיד לו וללכת. לא חשבתי שהסיפור יהיה גדול. "

(עמ' 26 לפר' ש' 8-14)

כלומר, גרסתו בחקירתו הראשית הייתה כי לא ידע שיש אגרוֹפן בתא הכפפות של רכבו. הוא אמר כי הוא שלו רק כדי לא לסבך את חבריו.

14. עדותו זו של הנאשם עומדת בסתירה לדבריו האחרונים, סיכום חקירתו הנגדית, שם נשאל, ללא כל קשר לחקירתו במשטרה, בניגוד לשאלות בחקירתו הראשית-

"ש. עכשיו תגיד האם האגרוֹפן שלך או לא שלך, ידעת שהוא באוטו או לא ידעת.

ת. שכחתי שהוא באוטו. האגרוֹפן היה שלי מזמן. זו האמת. אף פעם לא השתמשתי בזה"

(עמ' 31, ש' 3-4 לפר' עדותו, הדגשה לא במקור).

15. איזו עדות של הנאשם יש להעדיף, במיוחד כאשר עסקין באדם צעיר, אשר על פי עדותו מבקש הוא שלא לסבך את חבריו? לעניות דעתי במקרה זה ברי הוא כי יש להעדיף את עדותו האחרונה. עדו זו מוצאת תימוכין בתשובות נוספות שמסר בעדותו בבית המשפט. כמו כן אין להתעלם מן העובדה כי האגרוֹפן נמצא ברכב השייך לו, בשעה שהוא נוהג ברכב ומקים חזקה כי האגרוֹפן שייך לו. אולם, כאמור לא די בכך.

16. במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם השיב הוא לעיתים בעוד מספר תשובות אשר לא עולות בקנה אחד עם גרסתו כי האגרון לא שלו ולא ידע על קיומו ברכב וכי כל תשובותיו בחקירתו במשטרה היו רק מפאת לחץ ורצון לכפות על חבריו וכי אינן אמת.

הנאשם נשאל ביחס לאמור בחקירתו במשטרה, כי אמר שקנה את האגרון עוד כשהיה בבית הספר. הנאשם לא הכחיש זאת אלא הוסיף ומספר פרטים בנוגע למועד רכישת האגרון-

"ש. אתה קנית אותו עוד כשהיית בבית ספר.

ת. נכון. לא זוכר מאיפה. זה מלפני שלוש ארבע שנים"

(עמ' 30, ש' 19-20 לפר', הדגשה לא במקור).

או לאחר מכן הוא מאשר כי מטרת החזקת האגרון הינה להגנה עצמית (עמ' 30 לפר' ש' 26-28).

17. לאחר תשובות אלו שאינן עולות בקנה אחד עם גרסתו כי האגרון אינו שלו והוא מכפה על חביו, ותשובתו שוב כי האגרון אינו שלו **"זה לא שלי"** (עמ' 30 לפר' ש' 33) נשאלה השאלה המסכמת שם הודיע כי הוא אומר את האמת וכי האגרון שלו **"שכחתי שהוא באוטו. האגרון היה שלי מזמן. זו האמת. אף פעם לא השתמשתי בזה"** (עמ' 31 לפר' ש' 3-4).

18. לפיכך יש לקבוע כי הוכח במדיה הנדרשת במשפט הפלילי כי האגרון היה בחזקתו של הנאשם מחוץ לחצריו ושייך לו.

חוקיות החיפוש

19. הסנגור טוען כנגד חוקיות החיפוש, לטענתו לא הוכח קיומו של יסוד סביר לחשדו של השוט, מבצע החיפוש, בדבר ביצוע עבירה מסוג פשע.

20. אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב, עמו נסעו שני חבריו, בשעת לילה מאוחרת (בשעה 23:12) בלא לוחית זיהוי קדמית על הרכב. לעניין זה תועד בדו"ח השוט, **"שהרכב היה במרחק של לערך מטר ממני הבחנתי כי אין לו לוחית זיהוי קדמית"**. בעיני מלמד הדבר כי קמה עילה לקרוא לרכב לעצור בצד. תוך ציון כי במקום קיימת "תאורת רחוב וראות מעולה". השוט המשיך לתעד את מכלול הפעולות שבוצעו בעקבות חשדו שהתעורר לגבי הרכב **"בצעתי פניית פרסה עקב דבר זה שעלה לי חשד לגבי הרכב ונסעתי אחרי הרכב תוך שמירת קשר עין עמו... במהלך נסיעתו הנל סטה מספר פעמים... כרזתי לרכב לעצור מספר פעמים... ירדתי מהניידת וניגשתי לחלון הנהג שפרטיו מצורפים לעיל שהוא שקוף ובהגעתי צמוד אליו הבחנתי דרכו כי הנל מתכופף לכיוון כללי תא הכפפות וזורק לשם דבר מה" (ת/1).**

21. איני נדרשת שלא להאשים את הנאשם בהאשמה נסיעתו של הנאשם מיהר לעצור משכרז לו השוטר או שמא נהג בסטייה מנתיב הנסיעה. נמצאנו עם רכב הנוסע בשעת לילה מאוחרת כאשר שלושה צעירים בו ללא לוחית רישוי קדמית.

22. השוטר מתאר כי הבחין בנאשם מתכופף לכיוון כללי של תא הכפפות וזורק לשם דבר מה. על אף הכחשת התנועה האמורה וטענות כנגד יכולתו של השוטר לראות תנועה שכזו שעה בה התקרב לרכב, בסופו של דבר נלמד מעדותו של הנאשם כי אכן ביצע את התנועה המתוארת בדו"ח של השוטר.

בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם ביחס לתנועה המתוארת-

"ש. אני מפנה אותך לת/1. השוטר אומר שניגש לאוטו "ירדתי מהניידת ניגשתי לחלון הנהג, הגעתי צמוד והבחנתי שהוא מתכופף לכיוון תא הכפפות"

ת. אני עשיתי ככה כי המספר היה ליד חבר שלי. המספר היה ברצפה ליד חבר שלי. לקחתי אותו והוצאתי"
(עמ' 29, ש' 30-33 לפר' עדותו).

הנאשם נשאל על כך בחקירה חוזרת ושב על הסברו לתנועה שעשה,

"ש. השוטר אמר שכשראה אותך מתכופף לכיוון תא הכפפות וזורק דבר מה.

ת. לא זרקתי משהו.

ש. כשהוא פתח את הדלת התכופפת לתא כפפות.

ת. לקחתי את המספר וזהו. כשהוא עוצר אותי (מראה ששולח יד ימינו)"

(עמ' 31, ש' 7-10 לפר').

23. נמצא אם כן כי עדותו של השוטר כי כאשר התקרב לרכב ראה את הנאשם עושה תנועת כיפוף כלפי תא הכפפות מבוססת אכן על התנהגותו של הנאשם בפועל. הנאשם מעיד כי התכופף כלפי אזור תא הכפפות. השוטר סבר כי התנועה הינה תנועה מיועדת להחביא דבר מה ואילו הנאשם מסביר כי התנועה נועדה על מנת לקחת את מספר הרכב. כך או אחרת מדובר באותה תנועה.

24. להלכה נפסק זה מכבר, כי "מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבותיו הפרטניות

של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש (ראו והשוו בג"ץ 465/75 דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(1) 337, 353-349 (1975) (להלן: עניין דגני)) [רע"פ 10141-09 בן חיים נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.3.12)].

25. מכלול הראיות בענייננו מלמדות על נהיגת הנאשם ברכב, בלא לוחית זיהוי וביצוע תנועה לכיוון תא הכפפות, עם הגעת השוטר אליו. הנאשם מאשר בעדותו את התנועה שמייחס לו השוטר. כוונתו או מטרתו של הנאשם בביצוע התנועה לעבר תא הכפפות אינה משנה את הקביעה כי באופן אובייקטיבי היה בה כדי לעורר חשדו של השוטר בדבר ביצוע העבירה בנסיבות של נסיעה בלא לוחית זיהוי בפרט. העובדה, כי חשד השוטר בביצוע עבירת סמים אך בפועל מצא אגרופן אינה משנה את המסקנה בדבר חוקיות החיפוש שערך לאור יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה אשר הוכח. אף הוכח, כי במסגרת חיפוש זה נמצא אגרופן. הנאשם אישר בעדותו בבית המשפט, כי האגרופן שייך לו.

26. העובדה כי השוטר חשד כי מדובר בעבירת סמים ובסופו של יום התגלה בחיפוש כי מדובר בהחזקת אגרופן, אין בה כדי להפחית מקיומו של היסוד הסביר לחשד.

פגמים בניהול החקירה במשטרה

27. לצד כל האמור לעיל, הראיות מלמדות בדבר קיומם של פגמים של ממש בניהול חקירת הנאשם וגביית העדויות בליל האירוע בתחנת המשטרה, כפי שפורט להלן.

28. כעולה מדו"ח הפעולה שערך השוטר פינטו, במהלך האירוע נכח עמו איש צוות נוסף. על פי עדותו של השוטר המדובר במתנדב בשם טל אסולין (עמ' 9, ש' 13 לפר'). חלקו של המתנדב באירוע לא תועד בכל ראייה. מטעם המתנדב לא הוגש כל מזכר, דו"ח פעולה או מסמך המתעד את האירוע מנקודת מבטו בזמן אמת ו/או אף לאחר מכן. זאת על אף עדותו של השוטר, כי **"כל השוטרים והמתנדבים רושמים דוחות. מה היה באירוע הספציפי מה ולמה רשם אין לי תשובה"** (עמ' 9, ש' 24-25 לפר').

29. כפי שניזכר, חשיבות התייעוד בזמן אמת בידי גורם נוסף בענייננו הנה בפרט בנסיבות בהן הראיות מלמדות כי השוטר עורך החיפוש, פעל בריבוי "כובעים" ביחס לאירוע - כשוטר מסייר, עורך החיפוש, מבצע העיכוב והתפיסה, גובה העדות הראשונית בזירה, מבצע חקירת הנאשם תחת אזהרה וגובה הודעות העדים הנוספים בתחנה.

30. באשר לכך נשאל השוטר בעדותו,

"ש. למה לא נתת לחוקר (אחר- הוספה שלי ש.פ.כ) לחקור?"

ת. כי בלילה אין לנו חוקרים בתחנה, תחנת מעלות. יש שעות שאין חוקרים, אז אנו חוקרים במקרים מסוימים.

ש. מה היה קורה אם היית כן מחכה?

ת. לא בסמכותי להקפיץ חוקר לאירוע כזה. אם הייתי מחכה עד הבוקר שיגיע חוקר אז המעוכב היה צריך להישאר בתחנה עד אז והייתי פוגע בזכויותיו" (עמ' 8, ש' 6-11 לפר')

31. נסיבות אילוציו של השוטר לבצע חקירת החשוד והעדים בעצמו, אינן מספקות הסבר מדוע לא פעלה משטרת ישראל לביצוע השלמת חקירה בתיק על ידי חוקר מיומן, אשר לא נטל חלק באירועים ואינו מהווה בעצמו עד להם, במועד נוסף. קיים תיעוד בתיק באשר לזימונו של הנאשם לחקירה נוספת (על פי ת/6, זימון שהוצא בליל האירוע) חקירה אליה לא התייצב הנאשם. אולם אין כל תיעוד בתיק באשר ליצירת קשר עמו לאחר מכן בבחינת ויתור למעשה על השלמת החקירה.

32. חשיבות עריכת השלמת חקירה על ידי חוקר מיומן אשר לא נטל חלק באירועים משתקפת בהודעות העדים אשר נגבו במשטרה בזו אחר זו, בידי השוטר פינטו בליל האירוע ותועדו בכתב ידו: הודעתו של מר תאמר ח'ורי (ת/12) למול הודעתו של מר ריאן איוב (ת/11). עיון והשוואה ביניהן מלמדת על דמיון חשוד ביניהן, בפרט בחלק הספונטני, בו תיאר כל עד את המתרחש כפי ראות עיניו לכאורה כאשר על אף שמדובר באנשים שונים, הניסוח זהה להפליא. ספק אם אכן מדובר בתיעוד של דבריהם ותיאורם. הדבר מעורר קושי במיוחד כאשר תיאור זה נגבה ונרשם על ידי מי שהייה בשטח וביצע את העיכוב, החיפוש והמעצר.

33. למען סבר את האוזן יצוטט התיעוד מפי העדים במסגרת "עדות פתוחה" שמסרו, כך:

בהודעתו של מר ריאן איוב (ת/11) נרשם:

"היום נסעתי ברכב של חבר שלי אדהם דכוור. היינו ברכב אני והוא ועוד חבר ותאמר חורי. עשינו טיול בכפר תרשיחא ורצינו לנסוע לכפר פסוטה. ביציאה מתרשיחא שוטרים אמרו לנו לעצור בצד וערכו חיפוש ברכב של אדהם ותפסו אגרופן ואז שאלו של מי זה ואדהם אמר שזה שלו ואז לקחו אותו לתחנה וזה מה שהיה.."

בדומה לכך, נרשם בהודעתו של מר תאמר חורי, כך:

"היום נסעתי ברכב של חבר שלי אדהם דכוור. הוא נהג ולידו ישב ריאן ואני ישבתי במושב האחורי. עשינו טיול בכפר תרשיחא ומשם רצינו לנסוע לבית בחזרה בכפר פסוטה וביציאה מכפר תרשיחא עצרו אותנו שוטרים וערכו חיפוש ברכב ותפסו אגרופן ושאלו של מי זה ואדהם בעל הרכב אמר שזה שלו ומשם לקחו אותו לתחנה. זה כל מה שאני יודע..."

34. נסיבות אלו מעלות חשש באשר למהימנות הודאתו של הנאשם במסגרת הודעתו בחקירתו במשטרה תחת אזהרה אשר בחלק העדות הפתוחה בהודעתו מסר אף הוא (ת/3) "היום נהגתי ברכב שלי מספר.. מכיוון המסגד בתרשיחא. הייתי יחד עם שני חברים שלי בשמות ריאן ותאמר ורצינו לנסוע לאזור פסוטה

ובאזור הבית ספר אורט בתרשיחא שוטרים אמרו לי לעצור בצד וערכו חיפוש ברכב ותפסו בת הכפפות אגרופן שחור אשר שייך לי ושמתי אותו שם ממזמן וקניתי אותו עוד שהייתי בבית ספר"

35. שילוב הנסיבות של גביית הודעות העדים והחשוד, בזו אחר זו, בידי אותו שוטר, עורך החיפוש, תופס האגרופן, מבצע העיכוב ועורך התשאול הראשוני בזירה, המצטרפות לנסיבות של זהות כמעט מוחלטת בין הודעות העדים אשר נגבו כהודעה פתוחה על פי עדות השוטר (עמ' 12, ש' 17 לפר') מעורר חשש של ממש ביחס לאמינות התיעוד והדיוק ברישום ההודעות מפי העדים בחקירת המשטרה. חשש זה משליך במישורין על החשש למהימנות תכנה של הודעת הנאשם בחקירתו במשטרה, אשר אף היא בחלקה הפתוח לדברי העדים, אם כי באופן מופחת קמעה מהזהות בין הודעות העדים עצמם.

36. העובדה הנטענת כי הנאשם זומן לחקירה נוספת ולשיטתה של המשטרה בחר שלא להתייצב, אינה פוטרת את המשטרה מהצורך להביאו לחקירה נוספת. ככל שהחקירה לא התנהלה כראוי, אין ז מטלתו של הנאשם לדאוג לקיומה של חקירה נוספת. זהו אינטרס של המשטרה וזו מטלתה.

סיכום של דבר

37. במקרה זה נמצא שעל אף הפגמים בחקירה אשר פורטו לעיל, עדיין שמכלול הראיות כפי שהונחו בפני בית המשפט על דוכן העדים ופורטו לעיל מובילות למסקנה בדבר הרשעתו של הנאשם.

38. בנסיבות אלו ומשהוכח לבית המשפט מעל ומעבר לכל ספק סביר דבר החזקת האגרופן ברכבו של הנאשם הרי שיש להורות על הרשעתו **בעבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין וכך אני מורה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ב, 26 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.